

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 250. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632369933872/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

hvad hun godt forstaar, mislykkedes som Triumf for Margrete.

Men Tage giver sig leende paa Vejen hjem. Han mumler mellem Tænderne:

»Det er nogle yndige Væsener, disse Kvinde-sagsdamer og Venstrekvinder. Nej, maa jeg saa bede om Kamilla Jørgensen! Ja, hende behøver jeg da ikke at bede om.«

Da Gæsterne var komne afsted, gik Margrete lige hen og smækkede alle Vinduer op. Stuen var fuld af Tobaksrøg, og hun trængte til frisk Luft. Hun saa' ned ad den snævre mørke Gade, hvori nu kun et Par enkelte usle Gaslygter kastede et flimrende Lys, og hvorfra den sure, skarpe Natteluft steg op mod hendes Ansigt — saa' ned som i en Brønd, hvori alle hendes Forhaabninger var druknede. Hun følte to tunge Taarer løbe ned ad Kinderne, og hun gad ikke borttørre den Graad, som hun græd af Skam og Sorg over sin mislykkede Erobringsplan. Nej, der fandtes ingen Bro fra hende til disse Mennesker, der enten arbejdede for sig selv og ikke behøvede hende, eller ogsaa troskyldige og dumme arbejdede for andre. Og Johan var ikke den

Mand, der forstod hverken hende eller den store Fører eller de andre Rigsdagsmænd eller nogen Ting i det Hele: hun havde et stumt Vaaben — nej, intet Vaaben, en Skralde i sin Haand, og med saadant Redskab brød man sig ingen Bane.

Imedens gik den for hendes Spot og Vrede udsatte Genstand, uvidende om hendes Tanker, muntert frem og tilbage i Dagligstuen. Han var i straalende Humør, lykkelig over den herlige Aften og særdeles oplagt til endnu at holde mange Taler om Gæsterne og Aftenens Begivenheder, særligt da den store Fører saa temmeligt havde bundet Munden paa ham.

Men Margrete knækkede hans Veltalenhed i Spiren.

»Jeg har Hovedpine«, sagde hun, »og gaar i Seng: vil du lukke og slukke.«

Og hermed forsvandt hun for den forbløffede Johan; og da han noget efter kom ind i Sovekamret, lod det til, at hun allerede var falden i Søvn.

Der kom tunge Uger for Margrete: hun var led ved alting.